

et for Sjællands Stift (med Undtagelse af Færøerne) samt Lollands Falters Stift, et for Fyens Stift, et for Aalborg og Viborg Stifter, et for Aarhus Stift, og et for Ribe Stift, med Sæde i Kjøbenhavn, Odense, Aalborg, Aarhus og Beile, og hvert især under Bestyrelse af en Oверformynder, der beskikkes og kontrolleres af Justitsministeriet, og med en tilforordnet Laanbestyrelse.)

For det Første tillader det Beløb, der er paaregnet til Indtægt for Bestyrelsen og Reservecifondet, at oprette saa mange Kredse. Ministeriet antager, at hver Oверformynder i Gjennemsnit bør have en aarlig Lon af 1200 Rd. med Tillæg af omtrent 6 til 800 Rd. til Kontorudgifter, maaskee Oверformynderen, der har sit Sæde i Kjøbenhavn, en noget høiere Lon og et større Beløb til Kontorudgifter, hvilket for samtlige 5 Kredse altsaa udgjør 10—12,000 Rd. om Aaret, saa at der vil tilflyde Reservecifondet et aarligt Oверflud af omtrent 9—11,000 Rd. At paaregne en mindre aarlig Indtægt for Reservecifondet, tør neppe anses rigtigt, og det vil som Følge heraf heller ikke være hensigtsmæssigt at oprette flere og mindre Kredse.

Men dernæst troer Justitsministeriet at der ved Antallet af de ovennævnte Oверformynderikredse er taget saa meget Hensyn til den bestaaende Tilstand, som muligt. Naar det tages i Betænkning, hvor let Forbindelsen nuomstunder er mellem de enkelte Punkter i Landet, og hvor lidet betydende Afstandene derfor ere, vil det uden Tvivl erkendes, at Udgangen til at erholde Laan af Oверformynderiernes Midler ikke kan være vanskeliggjort i nogen betydelig Grad derved, at de sammenbrages under fem Bestyrelser, hvoraf der falder en paa Sjælland med Lolland=Falster, en paa Fyen og 3 paa Nørrejylland. Af Hensyn til de bestaaende Forhold har Ministeriet derhos troet i Lovudkastet at burde optage en Bestemmelse om, at der ad administrativt Vei drages Omsorg for, at Midlerne fra de enkelte Oверformynderier saavidt muligt udlaanes i de enkelte Amt,

der danne Oверformynderikredsen, i samme Forhold, som der fra disse Amt er indkommet Midler i Oверformynderiet, saa at Laansøgerne fra et enkelt Amt, naar de iøvrigt kunne tilbyde fornøden Sikkerhed, fortrinsvis ville være berettigede til indenfor en vis Grændse at erholde Laan af Oверformynderiet. I Forbindelse hermed maatte det endnu fremhæves, at det ikke er bestemt, at der ikke maa udlaanes Summer under en vis Størrelse, hvorvel det er en Selvfølge, at Justitsministeriet vil indskærpe den fornødne Forsigtighed ved Udlaanene. Ved disse Bestemmelser troer Justitsministeriet, at den foreslaaede nye Ordning ikke løsriver sig mere fra den bestaaende Tilstand, end det er nødvendigt, og at den stedlige Kredit ikke vil tilføies noget føleligt Tab.

Med disse Ytringer om Lovudkastet i Almindelighed og idet det endnu tilføies, at Lovudkastet ingenlunde har til Hensigt at give udtommende Regler om alle de derhen hørende Forhold, men kun at fastsætte Grundtrækkene for Ordningen, skal Ministeriet, der forudsætter, at den videre Gjennemførelse af denne Ordning, som slutter sig til det Bestaaende saavidt muligt skeer ad administrativt Vei, til de enkelte Bestemmelser i samme knytte følgende Bemærkninger:

ad § 1.

Ved Foreningen af Sjællands og Lolland=Falters Stifter til en Oверformynderikreds bliver denne vel i Henseende til de Midler, der ville blive Gjenstand for Bestyrelse, og som en Følge deraf ogsaa i Henseende til Indtægt for Oверformynderiet, mere end dobbelt saa stor som nogen af de andre Kredse. Men, som ovenfor bemærket, udgjør Indtægten af Lolland=Falters Stift kun omtrent 1,176 Rd., hvilket Beløb ikke kan dække Udgifterne ved en egen Oверformynderibestyrelse, og det nævnte Stifts Hensættelse til Fyens Oверformynderikreds, hvorfor vel Hensynet til Indtægternes Ligelighed kunde tale, giver dog ingen hensigtsmæssig Ordning, idet Lolland=Falters Stift ikke staaer i nogen Forbindelse med Fyen, men derimod saavel i Henseende til Beliggenhed som Postforbindelse er nærmere knyttet til Sjælland, navnlig til